

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים
 לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב. (ב) כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְּצוּ
 וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֶיָּה. (ג) וְהָיָה בְּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלִיגֵי מַיִם
 אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.
 (ד) לֹא בֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמִּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ. (ה) עַל בֶּן לֹא
 יִקְמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צַדִּיקִים. (ו) כִּי יוֹדַע יְהוָה
 דַּרְךְ צַדִּיקִים וְדַרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד.

זוהר תהלים

פרק א' פסוק א'

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים

בְּרִאשִׁית תַּמָּן אֲשֶׁרִי, – וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁרִי
 הָאִישׁ, וְאִיהוּ אֱהִי"ה אֲשֶׁר
 אֱהִי"ה, רִישָׁא לְכָל (דף כו ע"ב) רִישִׁין, וְעֵלְהָ
 אֲתַמַּר (שיר ז ו) רִאשֵׁן עֲלִיךְ כַּכְרָמֶל וְדָא
 תַּפְלִין דְרִישָׁא, וְדַלַת רִאשֵׁן כַּאֲרַגְמָן דָּא
 תַּפְלִין דִּידָא, וְכִיָּה מִשְׁבַּחִין לְבַת בְּהַאי אֲשֶׁרִי,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ל יג) בְּאֲשֶׁרִי כִי
 אֲשֶׁרוֹנִי בְּנוֹת.
 בְּרִאשִׁית, שָׁם אֲשֶׁרִי, – וְזֵהוּ פְּסוּק א'
 – אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ
 בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּגו' הוּא אֱהִי"ה אֲשֶׁר
 אֱהִי"ה. רִאשׁ לְכָל הָרִאשִׁים (א) וְעֵלְיָה
 נֶאֱמַר "רִאשֵׁן עֲלִיךְ כַּכְרָמֶל" (שיר השירים,
 ז) וְזֵה תַּפְלִין שֶׁל רִאשׁ. "וְדַלַת רִאשֵׁן
 כַּאֲרַגְמָן" זֶה תַּפְלִין שֶׁל יָד, וְכִי מִשְׁבַּחִים
 לְבַת בְּזֵה הָאֲשֶׁרִי [וְעַל כֵּן בְּרִאשִׁית שָׁם
 אֲשֶׁרִי שָׁם בַּת] זֵה הוּא שְׁכַתוֹב: "בְּאֲשֶׁרִי
 כִי אֲשֶׁרוֹנִי בְּנוֹת" (בראשית, ל').

תיקוני זוהר
(תיקון י"ב
דף כ"ז)

עַרְב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשָׁבָם לְצַדִּיקִים

מִי זֹכֵה לְכַנֵּס שְׁמָה – (ב) "אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ
 בְּעֵצַת רְשָׁעִים" שְׁהִיא עֵצָה רְעָה מִצַּד
 שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע. מִי הַרְשָׁעִים –
 זֶה סַמָּא"ל וְנַחֲשׁ. "וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא
 עָמַד" – אִיזָה דַּרְךְ חַטָּאִים, זֶה שְׁנֶאֱמַר בָּהּ
 "כֵּן דַּרְךְ אִשָּׁה מְנַאֲפַת אֲכָלָהּ וּמְחַתָּהּ
 פִּיָּה" וּגו' (משלי, ל'). "וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא
 יָשָׁב" – אִיזָה מוֹשֵׁב לְצִים, זֶה לִילִי"ת
 אִמָּם שֶׁל עַרְב רַב שְׁהִיא מְטַמְּאָה כַּנְּדָה
 בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עַרְב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשָׁבָם
 לְצַדִּיקִים שְׁיוֹשְׁבִים בִּינֵיהֶם, כַּנְּדָה.

מִי זֹכֵה לְכַנֵּס שְׁמָה, אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת
 רְשָׁעִים (תהלים א), דָּאִיהִי עֵצָה בִישָׁא
 מִסַּמָּא דַּעֵין הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וּבְדַרְךְ
 חַטָּאִים לֹא עָמַד, מִיָּן דַּרְךְ חַטָּאִים, הִיא
 דָּאֲתַמַּר בָּהּ (משלי ל ב) כֵּן דַּרְךְ אִשָּׁה מְנַאֲפַת
 אֲכָלָהּ וּמְחַתָּהּ פִּיָּה וּגוּמַר, וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא
 יָשָׁב, מִיָּן מוֹשֵׁב לְצִים, דָּא לִילִי"ת אִימָן
 דַּעֲרַב רַב, דָּאִיהִי מְטַמְּאָה כַּנְּדָה בְּמוֹשְׁבָהּ,
 וְכֵן עַרְב רַב מְטַמְּאִין בְּמוֹשָׁבָם לְצַדִּיקָא
 דִּיתְבִּין בִּינֵיהוּ כַּנְּדָה.

זוהר תהלים

וּמֵאֵן דַּאֲתַדְבֵּק בְּהַאי אֲשֶׁרִי, דְּאִיהוּ כְּתָרָא וְרִישָׁא דְּאוּרִייתָא, אֲתַמַּר בֵּיהּ (תהלים א ג) וְהָיָה כַּעֲזֵן שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, וְדָא עֲזֵן חַיִּים, דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ וְעֲלָהּ לֹא יָבוּל, וְהָיָה תְּקוּנָא קְדָמָא.

וּמֵאֵן דַּאֲתַדְבֵּק בְּהַאי אֲשֶׁרִי, דְּאִיהוּ כְּתָרָא וְרִישָׁא דְּאוּרִייתָא, אֲתַמַּר בֵּיהּ (תהלים א ג) וְהָיָה כַּעֲזֵן שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, וְדָא עֲזֵן חַיִּים, דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ וְעֲלָהּ לֹא יָבוּל, וְהָיָה תְּקוּנָא קְדָמָא.

אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ מִי שְׂמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה תְּמִיד

תְּנוּ פִּתְחָא וְאָמַר, (דברים כ) כִּי תִצְוֹר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ וְגו', כַּמָּה טְבִינְךָ אִינוּן אַרְחִין וְשִׁבְלִין דְּאוּרִייתָא, דְּהָא בְּכָל מַלְאָה וּמְלָאָה, אִית כַּמָּה עֵיטִין, כַּמָּה טְבִינְךָ לְבָנֵי נֶשְׂאָה, כַּמָּה מְרַגְלָאן דְּקָא מְנַתְרִין לְכָל סָטְרָה, וְלִית לָךְ מַלְאָה בְּאוּרִייתָא, דְּלִית בָּהּ כַּמָּה בּוֹצִינִין מְנַתְרִין לְכָל סָטְרָה. הָאִי קָרָא אִיהוּ כְּפּוּם פְּשֻׁטִיָּה. וְאִית בֵּיהּ כְּפּוּם מְדַרְשִׁיָּה. וְאִית בֵּיהּ חֲכֻמָּתָא עֲלָאָה, לְאוּדְהֵרָא לְמֵאֵן דַּאֲצַמְרִיד. וְכַאֲהַךְ חוֹלְקִיָּה מֵאֵן דַּאֲשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא תְּדִיר.

תְּנוּ פִּתְחָא וְאָמַר, (דברים כ) כִּי תִצְוֹר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ וְגו', כַּמָּה טְבִינְךָ אִינוּן אַרְחִין וְשִׁבְלִין דְּאוּרִייתָא, דְּהָא בְּכָל מַלְאָה וּמְלָאָה, אִית כַּמָּה עֵיטִין, כַּמָּה טְבִינְךָ לְבָנֵי נֶשְׂאָה, כַּמָּה מְרַגְלָאן דְּקָא מְנַתְרִין לְכָל סָטְרָה, וְלִית לָךְ מַלְאָה בְּאוּרִייתָא, דְּלִית בָּהּ כַּמָּה בּוֹצִינִין מְנַתְרִין לְכָל סָטְרָה. הָאִי קָרָא אִיהוּ כְּפּוּם פְּשֻׁטִיָּה. וְאִית בֵּיהּ כְּפּוּם מְדַרְשִׁיָּה. וְאִית בֵּיהּ חֲכֻמָּתָא עֲלָאָה, לְאוּדְהֵרָא לְמֵאֵן דַּאֲצַמְרִיד. וְכַאֲהַךְ חוֹלְקִיָּה מֵאֵן דַּאֲשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא תְּדִיר.

זוהר במדבר פ' בלק (דף ר"ב)

בַּתּוֹרָה יֵשׁ פֶּשֶׁט הַמְּקַרָּא, דְּרֵשׁ, רְמִז, גִּימַטְרִיאוֹת, סוּדוֹת נְסֻתִים

מֵאֵן דַּאֲשְׁתַּדֵּל בָּהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים א) כִּי אִם בַּתּוֹרַת ה' חִפְצוֹ וּבַתּוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהָיָה כַּעֲזֵן. לְמָה זֶה סְמוּךְ לְזֶה? אֵלָּא מִי שְׂמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, לֹא לִיהוּ כַּעֲזֵן יְבִישָׁא, אֵלָּא כַּעֲזֵן שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה אֵילָן יֵשׁ בּוֹ שְׂרָשִׁים, וְיֵשׁ בּוֹ קְלִפּוֹת, וְיֵשׁ בּוֹ מַח, וְיֵשׁ בּוֹ עֲנָפִים, וְיֵשׁ בּוֹ עֲלִים, וְיֵשׁ בּוֹ פְּרָחִים, וְיֵשׁ בּוֹ פְּרִי – שְׂבַעַת סוּגִים אֱלוֹ עוֹלָם לְשַׂבְּעָה עֶשֶׂר, לְשַׂבְּעִים, גַּם דְּבָרֵי תּוֹרָה יֵשׁ בְּהֶם פֶּשֶׁט הַמְּקַרָּא, דְּרֵשׁ, רְמִז שְׂרוּמִז חֲכֻמָּה, גִּימַטְרִיאוֹת, סוּדוֹת טְמִירִים, סוּדוֹת נְסֻתִים אֱלוֹ עַל אֱלוֹ, פֶּסוּל וְכֶשֶׁר, טָמֵא וְטָהוֹר, אִסוּר וְהֵתֵר. מְכַאֵן וְהֵלָּאָה מִתְּפַשְׁטִים הָעֲנָפִים לְכָל צַד, וְהָיָה כַּעֲזֵן וְדָאִי. וְאִם לֹא – אִינוּן חֲכָם בְּחֲכֻמָּה.

מֵאֵן דַּאֲשְׁתַּדֵּל בָּהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים א) כִּי אִם בַּתּוֹרַת ה' חִפְצוֹ וּבַתּוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהָיָה כַּעֲזֵן. אֲמַאי דָּא סְמוּךְ לְדָא. אֵלָּא מֵאֵן דַּאֲשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא יוֹמָם וְלַיְלָה, לֹא לִיהוּ כַּעֲזֵן יְבִישָׁא, אֵלָּא כַּעֲזֵן שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה אֵילָן אִית בֵּיהּ שְׂרָשִׁין, וְאִית בֵּיהּ קְלִפִּין, וְאִית בֵּיהּ מוֹחָא, וְאִית בֵּיהּ עֲנָפִין, וְאִית בֵּיהּ טְרָפִין, וְאִית בֵּיהּ פְּרָחִין, וְאִית בֵּיהּ אִיבָא. שְׂבַעַת זִינִין אֵלִין, סְלִקִין לְשַׂבְּעָה עֶשֶׂר, לְשַׂבְּעִין. אוּף מְלִין דְּאוּרִייתָא אִית בְּהוֹן פֶּשֶׁט דְּקָרָא. דְּרֵשֵׁא. רְמִז, דְּקָא רְמִזוֹ חֲכֻמָּתָא. גִּימַטְרִיאוֹת. רְזִין טְמִירִין. רְזִין סְתִימִין אֵלִין עַל אֵלִין. פֶּסוּל וְכֶשֶׁר. טָמֵא וְטָהוֹר. אִיסוּר וְהֵתֵר. מְכַאֵן וְהֵלָּאָה, מִתְּפַשְׁטָאן עֲנָפִין לְכָל סָטְרָה. וְהָיָה כַּעֲזֵן וְדָאִי, וְאִי לָאו, לָאו אִיהוּ חֲכָם בְּחֲכֻמָּתָא.

זוהר תהלים

בזמן שהדין תלוי בעולם, הקדוש ברוך הוא מצוהו עליהם,
על אותם המשתדלים בתורה

תא חזו, כמה חביבין אינון דמשתדלי באורייתא קמי קודשא בריך הוא, דאפילו בזמנא דדינא תליא בעלמא, ואתיהיב רשו למחבלא לחבלא, קודשא בריך הוא פקיד ליה עלווייהו, על אינון דקא משתדלי באורייתא. והכי אמר ליה קודשא בריך הוא, כי תצור אל עיר, בגין חוביהון סגיאין דחטאן לקמאי, ואתחייבו בדינא.

בא וראה כמה חביבים אותם שמשתדלים בתורה לפני הקדוש ברוך הוא, שאפלו בזמן שהדין תלוי בעולם ונתנה רשות למשחית להשחית, הקדוש ברוך הוא מצוהו עליהם, על אותם המשתדלים בתורה, וכך אומר להם הקדוש ברוך הוא: כי תצור אל עיר, בגלל החטאים הרבים שחטאו לפני והתחייבו בדין.

לא תשחית את עצה - זה תלמיד חכם שהוא בעיר,
שהוא עין החיים

ימים רבים, מאי רבים. (תלתא יומא, דא כתר דא, אקרי ימים רבים, אוף הכא כי תצור על עיר, ימים רבים) תלתא יומין, דא בטר דא, דאשתמודעא דבר במתא. מנלן דיימים רבים תלתא יומין אינון, דכתיב, (ויקרא טו) ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים. וכי ימים רבים אינון. אלא תלתא יומין דא בטר דא, אקרי ימים רבים. אוף הכי כי תצור אל עיר ימים רבים, תלתא יומין דא בטר דא, דאשתמודעא דבר במתא. תא ואפקיד לך על (כל) בני ביתי. לא תשחית את עצה, דא תלמיד חכם דאיהו במתא, דאיהו אילנא דחיי, אילנא דיהיב איבין.

ימים רבים, מה זה רבים? (שלשה ימים זה אחר זה נקראו ימים רבים. אף כאן כי תצור אל עיר ימים רבים) שלשה ימים זה אחר זה שנודע דבר בעיר. מנין לנו שימים רבים הם שלשה? שפכתוב (ויקרא טו) ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים. וכי ימים רבים הם? אלא שלשה ימים זה אחר זה נקראים ימים רבים. גם כך, כי תצור אל עיר ימים רבים - שלשה ימים זה אחר זה שנודע דבר בעיר. בא ואצוץ על (כל) בני ביתי: לא תשחית את עצה - זה תלמיד חכם שהוא בעיר, שהוא עין החיים, אילן שנותן פרות.

פרק א פסוק ד'

ישראל - עין עושה פרי

למה הדבר דומה? לתרין אילנין, חד קדישא, וחד מסאבא. מה הוי קדישא, ומה הוי מסאבא. מה דעביד איבא, הוי קדישא. ומה דלא עביד איבא, הוי מסאבא. ודין הוא דיעביד צל לעבודה

למה הדבר דומה? לשני אילנות, אחד קדוש ואחד טמא. מי הוא הקדוש, ומי הוא הטמא? מי שעושה פרי הוא הקדוש, ומי שאין עושה פרי הוא הטמא. וזהו שיעשה צל לעבודה

זוהר תהלים

זָרָה. וְעַם כָּל דָּא הִם נְטוּעִים בְּאַרְצָא, וְלַעֲזָא אֵילָנָא אִית מִיּוּן, וְלֹאֵילָנָא אַחֲרִינָא אִית מִיּוּן, וְעַם כָּל דָּא, אֵילָנָא חַד יַעֲבִיד אִיבָא, וְאֵילָנָא חַד לֹא יַעֲבִיד אִיבָא.

זָרָה. וְעַם כָּל דָּא הִם נְטוּעִים בְּאַרְצָא, וְלַחַד אֵילָנָא אִית מִיּוּן, וְלֹאֵילָנָא אַחֲרִינָא אִית מִיּוּן, וְעַם כָּל דָּא, אֵילָנָא חַד יַעֲבִיד אִיבָא, וְאֵילָנָא חַד לֹא יַעֲבִיד אִיבָא.

בְּדוֹגְמָא הַזֶּה הִם יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי אֹמּוֹת. שְׁנֵי אֵילָנוֹת, שְׁהִם נְטוּעִים בְּאַרְצָא. רוּחַ שְׁל קְדוּשָׁה, וְרוּחַ שְׁל טְמֵאָה. זֶהוּ הָאֵילָנוֹת, וְהִם בְּאַרְצָא אַחַת, שְׁהֵן מִן הַגּוֹף, אַחֲרֵינוּ עֲמָנוּ. וְלֹאֲחַד יֵשׁ מִיָּם וְעוֹשֶׂה פְרִי, זֶה הִיא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁל יִשְׂרָאֵל שְׁנִמְשְׁלָה לְמִיָּם, שְׁנֵאָמַר (ישעיה נה) הוּי כָּל צִמָּא לְכוּ לְמִיָּם, וְאִין מִיָּם אֵלָא תּוֹרָה.

בְּדוֹגְמָא דָּא, אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל, וּבְנֵי אֹמּוֹת. תְּרֵי אֵילָנוּן, דְּאֵינּוּן נְטוּעִין בְּאַרְעָא. דְּרוּחַ דְּקְדִישָׁא, וְרוּחַ דְּמִסְאֲבָא, דָּא הוּא הָאֵילָנוֹת, וְאֵינּוּן בְּאַרְעָא חֲדָא, דְּאֵינּוּן מִן גּוֹפָא, אַחֲרֵינוּ עֲמָנָא. וְלַחַד אִית מִיּוּן וְעַבִּיד אִיבָא, דָּא אִיהִי אֹרִייתָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, שְׁנִמְשְׁלָה לְמִיָּם, שְׁנֵאָמַר (ישעיה נה) הוּי כָּל צִמָּא לְכוּ לְמִיָּם, וְאִין מִיָּם אֵלָא תּוֹרָה.

וְעַל הַגּוֹף שֶׁל יִשְׂרָאֵל אָמַר, וְעַץ עוֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וְגו'.

וְעַל גּוֹפָא דְיִשְׂרָאֵל אָמַר, וְעַץ עוֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וְגו'. וְרִית גִּינְתָא דְעֵדֵן. וְרִית גּוֹפָא קְדִישָׁא דְלְעִילָא. וְנִהְיִיתָ נִשְׁמָתוֹ מֵאֹר הַשְּׁכִינָה.

וְאִם תֹּאמַר, אֲמַרְתָּ, שְׁאִין פְּרִי בְּאֵילָן הַטְּמֵאָה, לָמָּה הַפְּסוֹק אָמַר עַץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְרִי לְמִינּוּ? אִין בְּפְרִי הָעֵץ שִׁיעֲשֶׂה צֶל לְעִבּוּדָה זָרָה שִׁיאֲמְרוּ עָלָיו שִׁיעֲשֶׂה פְרִי, שְׁלֹא אוֹכְלִים מִמֶּנּוּ, וְיִדְפְּנוּ הַרוּחַ. וְעַל זֶה אָמַר, לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמּוֹץ וְגו'.

וְאִתָּא אֲמַרְתָּ, דְּלִית אִיבָא בְּאֵילָנָא דְּמִסְאֲבָא, לָמָּה הַפְּסוֹק אָמַר עַץ עוֹשֶׂה פְרִי לְמִינּוּ. אִין בְּאִיבָא דְּאֵילָנָא, דְּיַעֲבִיד צֶל לְעִבּוּדָה זָרָה, שִׁיאֲמְרוּ עָלָיו דְּיַעֲבִיד אִיבָא, דְּלֹא אֲכָלִין מִינֵיהּ, וְיִדְפְּנוּ הַרוּחַ. וְעַל זֶה אָמַר, לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמּוֹץ וְגו'.

וַיֵּשׁ לְאֵילָן הַזֶּה שֶׁל הַטְּמֵאָה מִיָּם, וְלֹא יַעֲשֶׂה פְרִי, אֵלָא כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, כְּמוֹ"ץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ. זֶה הַתּוֹרָה שְׁלָהֶם, שְׁכַתּוּב (תהלים א) לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמּוֹץ כו'. מַה שְׁאִין כֵּן בְּיִשְׂרָאֵל, מַה כְּתוּב? וְהִיא כְּעַץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מִיָּם.

וְאִית לְאֵילָנָא דָּא דְּמִסְאֲבָא מִיּוּן, וְלֹא יַעֲבִיד אִיבָא, אֵלָא כְּמוֹ דְּאֲמַרְנָא, כְּמוֹ"ץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ. דָּא אֹרִייתָא דְּלָהוֹן, דְּכַתִּיב (תהלים א) לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמּוֹץ כו'. מַה שְׁאִין כֵּן בְּיִשְׂרָאֵל, מַה כְּתוּב. וְהִיא כְּעַץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מִיָּם.

זוהר תהלים

פרק א - פסוק ו'

מי שיוצא לדרך, צריך שאותה הדרך תהיה דרכו של הקדוש ברוך הוא, וישתף אותו עמו

זוהר ויקרא
פ' קדושים
(דף פ"ח)

פָּתַח וְאָמַר, (תהלים א) **כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד**. מה זה **כִּי יוֹדַע ה'**? אלא הקדוש ברוך הוא יודע ומשגיח על דרכי הצדיקים להיטיב להם ולהגן עליהם, והוא הולך לפניהם לשמור אותם. ומשום כך, **מי שיוצא לדרך, צריך שאותה הדרך תהיה דרכו של הקדוש ברוך הוא, וישתף אותו עמו**. ומשום כך כתוב, **כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד**. היא מעצמה, משום שאין הקדוש ברוך הוא מכיר באותה דרך שלקהם, ואינו הולך עמם.

פָּתַח וְאָמַר, (תהלים א) **כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד**. מאי **כִּי יוֹדַע ה'**? אלא, קודשא בריך הוא יודע ואשגח בארחה הצדיקניא, לאומבא להו, ולאגנא להו, והוא אזיל קמיהו לנטרא להו. ובגין כך, מאן דנפיק לארחה בעי דלהוי התיא ארחה דקודשא בריך הוא, וישתתף ליה בהדייהו. ובגין כך כתיב, **כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד**. היא מגרמה, בגין דקודשא בריך הוא לא (דף פ"ח ע"א) אשתמודע ליה לההוא ארחה דלהו, ולא אזיל בהדייהו.

כְּתוּב דֶּרֶךְ, וְכָתוּב אֲרַח, מה בין זה לזה? אלא, דרך - ששאר קרסולי בני אדם הלכו בה. ארח - שהוא נפתח מזמן מועט (זה ארח, כמו שנאמר (איוב לד) וארח לחברה עם פעלי און), ועל הארח הזה כתוב, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. אמן כן יהי רצון. ברוך יי' לעולם אמן ואמן. ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.

כְּתוּב דֶּרֶךְ, וְכָתוּב אֲרַח, מה בין האי ליהאי. אלא, דרך: דשאר קרסולי בני נשא אזלו בה. ארח: דאיהו אתפתח מן זמנא זעירא (דא ארח כמה דאת אמר (איוב ל"ד) וארח לחברה עם פעלי און) ועל ארחה דא כתיב, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. אמן כן יהי רצון. ברוך יי' לעולם אמן ואמן. ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.